

Descântec de ploaie

Ana Blandiana

Iubesc ploile, iubesc cu patimă ploile,
Înnebunitele ploi și ploile calme,
Ploile feciorelnice și ploile-dezlănțuite femei,
Ploile proaspete și plictisitoarele ploi fără sfârșit,
Iubesc ploile, iubesc cu patimă ploile,
Îmi place să mă tăvălesc prin iarba lor albă, înaltă,
Îmi place să le rup firele și să umblu cu ele în dinți,
Să ametească, privindu-mă astfel, bărbații.
Știu că-i urât să spui "Sunt cea mai frumoasă femeie",
E urât și poate nici nu e adevărat,
Dar lasă-mă atunci când plouă,
Numai atunci când plouă,
Să rostesc magica formulă "Sunt cea mai frumoasă femeie".
Sunt cea mai frumoasă femeie pentru că plouă
Și-mi stă bine cu franjuri ploi în păr,
Sunt cea mai frumoasă femeie pentru că-i vânt
Și rochia se zbate disperată să-mi ascundă genunchii,
Sunt cea mai frumoasă femeie pentru că tu
Ești departe plecat și eu te aștept,
Și tu știi că te-aștept,
Sunt cea mai frumoasă femeie și știu să aștept
Și totuși aștept.
E-n aer miros de dragoste viu,
Și toți trecătorii adulfecă ploaia să-i simtă mirosul,
Pe-o asemenea ploaie poți să te-ndrăgostești fulgerător,
Toți trecătorii sunt îndrăgostiți,
Și eu te aștept.
Doar tu știi -
Iubesc ploile,
Iubesc cu patimă ploile, înnebunitele ploi și ploile calme,
Ploile feciorelnice și ploile-dezlănțuite femei...